

melig begrænset. Forslaget er derfor på ingen måde ejerfjendsk – tværtimod.

For det tredje afskæres store dele af befolkningen i dag reelt fra at bo i kvarterer med overvejende ejerboliger, fordi realkreditinstitutterne systematisk udelukker dem fra at få lån.

Ad 3

Kommunerne har i dag kun anvisningsret til det almennyttige byggeri (jf. § 14 i lov om boligbyggeri), konkret hver 4. ledige lejlighed. Det lægger en væsentlig begrænsning på de valgmuligheder, som kommunen og den boligsøgende har. Og det medvirker til at koncentrere de boligsociale problemer til de almennyttige byggerier. For kommuner med meget få almennyttige boliger betyder det, at kommunen reelt ikke kan foretage boliganvisninger, hvilket er et sær-

ligt problem, indtil det under punkt 1 omtalte forslag kan få fuld virkning om et antal år. F. eks. har Gentofte Kommune ca. 15.000 udlejningsboliger, næsten halvdelen af alle boliger i kommunen. Men kun godt 1.000 af dem er almennyttige. SF synes, at det er synd for Gentofte Kommune, at den ikke mener at kunne finde boliger til det antal flygtninge, som de ellers så gerne ville tage. Derfor er det en glæde for SF at kunne hjælpe Gentofte med dette forslag.

Konkret foreslås, at kommunen får anvisningsret til hver 4. ledige lejlighed i alle former for udlejningsejendomme samt i private andelsboligforeninger. Der vil ikke være nogen pligt for kommunen til at udnytte anvisningsretten, idet de nærmere bestemmelser foreslås udformet parallelt til bestemmelserne i lov om boligbyggeri. Eventuelt kan ejendomme med ganske få lejligheder fritages helt.